

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 18 Povrv-4177/2019-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, sudac toga suda Nikola Raguz kao sudac pojedinac u pravnoj stvari tužitelja HEP Elektre d.o.o. iz Zagreba, Vukovarska 37, OIB 43965974818, kojeg zastupa odv. Suzana Horvat iz Zagreba, protiv tuženika Valdeti Imerija iz Zagreba, Kozari put 5, kućni broj 24, OIB 05682408037, kojeg zastupa odvjetnik Zoran Hlevnjak iz Zagreba, poradi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 15. veljače 2022. godine, u nazočnosti tužiteljeva opunomoćenika te zamjenika tuženikova opunomoćenika, dana 25. ožujka 2022. godine,

presudio je

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Branka Jakića iz Zagreba poslovni broj Ovr-4638/2019 od 27. svibnja 2019. godine kojim se tuženiku Valdetu Imeriju iz Zagreba nalaže platiti tužitelju HEP Elektri d.o.o. iz Zagreba 7.059,41 kn s zateznim kamatama na 6.938,55 kn tekućim od 20. travnja 2019., na 87,48 kn i 33,38 kn od 16. svibnja 2019. godine do isplate sve po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena u roku 8 dana.

II Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Branka Jakića iz Zagreba poslovni broj Ovr-4638/2019 od 27. svibnja 2019. godine kojim se tuženiku Valdetu Imeriju iz Zagreba nalaže platiti tužitelju HEP Elektri d.o.o. iz Zagreba nastali trošak ovršnog postupka od 1.255,00 kn s zateznim kamatama od 27. svibnja 2019. godine do isplate i predvidivi trošak ovršnog postupka od 856,55 kn s zateznim kamatama od pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi do isplate.

III Nalaže se tuženiku Valdetu Imeriju iz Zagreba naknaditi tužitelju HEP Elektri d.o.o. trošak parničnog postupka u svoti od 4.425,00 kn sa zateznim kamatama od 25. ožujka 2022. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište

uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena u roku 8 dana.

r i j e š i o j e

I Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Branka Jakića iz Zagreba poslovni broj Ovr-4638/2019 od 27. svibnja 2019. godine kojim se tuženiku Valdetu Imeriju iz Zagreba nalaže platiti tužitelju HEP Elektri d.o.o. iz Zagreba 200,00 kn, kao i zatezne kamate na 87,48 kn i 33,38 kn 15. svibnja 2019. godine te je tužba u tom dijelu povučena.

Obrazloženje

1. Prijedlogom za ovrhu od 15. svibnja 2019, sada tužbi tužitelj tvrdi da mu tuženik ne ime neplaćene isporuke struje duguje novčanu svotu te je javni bilježnik Branko Jakić iz Zagreba donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-4638/2019 od 27. svibnja 2019. godine kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju 7.259,41 kn s zateznim kamatama na 29,88 kn od 17. kolovoza 2017. godine do isplate te na 87,48 kn i 33,38 kn od 15. svibnja 2019. godine do isplate, kao i nastali trošak ovršnog postupka od 1.255,00 kn s zateznim kamatama od 15. svibnja 2019. godine do isplate i predvidivi trošak ovršnog postupka od 856,55 kn s zateznim kamatama od pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi da bi podneskom od 14. veljače 2022. godine smanjio tužbeni zahtjev na 7.059,41 kn sa zateznim kamatama na 6.938,55 kn tekućim od 20. travnja 2019. godine, na 87,48 kn i 33,38 kn tekućim od 16. svibnja 2019. godine do isplate te zahtijeva i naknadu troška parničnog postupka, sa zateznim kamatama do donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. U prigovoru, sada odgovoru na tužbu tuženik osporava osnovu i visinu tražbine i tijekom zateznih kamata te troškove ovršnog postupka, predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troška parničnog postupka.

3. Ovosudnim rješenjem poslovni broj Povrv-4177/19 od 31. srpnja 2019. godine je stavljeno izvan snage predmetno rješenje o ovrsi istog javnog bilježnika u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinute su provedene radnje, a postupak se nastavlja kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Sud je proveo dokaz uvidom u izvadak iz poslovnih knjiga, karticu analitičkog knjigovodstva, račune na listovima 20-29. spisa, osnovne podatke o ugovoru s ugovorom o priključenju od 2. listopada 2012. bez potpisa i prvi dodatak ugovoru o priključenju od 12. studenog 2012. bez tuženikovog potpisa, prethodnu elektroenergetsku suglasnost od 20. listopada 2012, ugovor o priključenju od 2. listopada 2012. bez tuženikovog potpisa, zahtjev za izdavanje prethodne elektroenergetske suglasnosti od 29. kolovoza 2012. s tuženikovim potpisom, zahtjev od 1. ožujka 2012. godine s radnim nalogom od istog dana, sve priloženo uz

podnesak od 5. veljače 2020. godine, odredio računovodstveno vještačenje, tuženik nije preslušan jer se nije odazvao urednom pozivu za ročište 15. veljače 2022., nije opravdao izostanak. Nije preslušan tužiteljev svjedok Martina Stojaković kao nebitan dokaz, jer se osnova i visina tužbenog zahtjeva dokazuju ispravama i vještačenjem, nije preslušan tužitelj, jer se nije odazvao urednom pozivu, a izostanak nije opravdao, nije proveden očevid, jer je tužitelj odustao od elektrotehničkog vještačenja pa nije bilo potrebe opažati bilo što.

Tužbeni zahtjev je djelomice osnovan.

Prijeporni su osnova i visina tužbenog zahtjeva.

Nije prijeporno da je tuženik obračunao potrošnju za predmetno mjerno mjesto na pravilan način sukladno mjerodavnim propisima, kao na ročištu 4. listopada 2021.

Glede osnove tužbenog zahtjeva uvidom u osnovne podatke u ugovoru broj 400100-122301-00110103 od 2. listopada 2012. je utvrđeno da je tuženik naveden kao osiguravatelj sredstava te je taj ugovor urudžbiran tj. zahtjev je urudžbiran 29. kolovoza 2012. a suglasnost je izdao tužitelj 2. listopada 2012. za lokaciju predmeta u Zagrebu 5. Kozari put 24, uvidom u ugovor o priključenju o povećanju priključne snage ili promjena na priključku ili obračunsko mjerno mjesto, isti broj od 2. listopada 2012. je utvrđeno da je HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o. iz Zagreba navela da je s tuženim uredila svoje odnose u tom postupku, koji tuženik je postojeći kupac, sve na istoj adresi za priključnu snagu od 4,60 kw s ukupnim troškovima na priključku od 9.775,00 kn što uključuje i PDV, ali ugovor nije potpisala ni jedna strana. Uvidom u 1. dodatak istom ugovoru o priključenju između istih stranaka od 2. studenog 2012. za istu adresu izmijenjena je otplata 9.775,00 kn na četiri obroka, ali njega je potpisao samo tužitelj, ne i tuženik. Uvidom u prethodnu energetska suglasnost od 2. listopada 2012. je utvrđeno da je HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o. istu izdao tuženiku za istu adresu. Uvidom u zahtjev za izdavanje prethodne energetske suglasnosti od 29. kolovoza 2012. je utvrđeno da ju je zahtijevao upravo tuženik za istu adresu i namjenu potrošnje za kućanstvo s priključnom snagom od 4,6 kw te ju i potpisao, a uvidom u tužiteljev zahtjev broj 1436852 od 1. ožujka 2012. je utvrđeno da je Valdet Rizvani na istoj adresi nelegalno priključena na struju od 2000. godine, broj brojila TE-2628443 te je poništen priključak na betonski stup 2007., nije tražena legalizacija, a 9. veljače 2010. je zatečen pod naponom što proizlazi i z radnog naloga broj 2006615 i plombe, isti broj.

Točno je da po odredbi čl.62. Zakona o tržištu električne energije (NN 22/13-111/21), mora biti sklopljen ugovor između parničnih stranaka, a tužitelj je predložio nepotpisan ugovor te nema dokaza da je riječ o pretpostavci iz čl.49. istoga Zakona tj. zajamčenoj opskrbi električnom energijom ili o pretpostavci iz čl.65. istog Zakona tj. da bi tuženik bio pod posebnom zaštitom u okviru univerzalne usluge. Također je odredbama čl.3.st.1. te čl.4. i čl.9. Općih uvjeta za korištenje mreže i isporuku električne energije (NN 85/15-49/20), propisano sklapanje ugovora o korištenju mreže ili opskrbi krajnjeg kupca, a opet nema dokaza da je sklopljen bilo koji od njih.

No računovodstvenim vještačenjem od 27. siječnja 2021. je utvrđeno da je tuženik još za lipanj 2017. platio 200,00 kn akontacije, koji nalazi i mišljenje će biti obrazloženo u potpunosti potonje. Slijedom toga kako tužitelj tvrdi u podnesku od 5. veljače 2020. da je tuženik platio 200,00 kn glavnice nakon podnošenja prijedloga za ovrhu, što tuženik poriče, ali ne dokazuje suprotno, sud je utvrdio ovim vještačenjem da je tih 200,00 kn plaćeno za potrošnju struje a kako je tužitelj nedvojbeno isporučio električnu energiju tuženiku, samom ovom uplatom tuženik nije pristupio dugom niti preuzeo ispunjenje po odredbi čl. 101-103 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-29/18), niti preuzeo dug po odredbi čl. 96 istog Zakona, jer ni u ovim slučajevima nema ugovora. No, kako je tuženik dokazano platio cijenu isporučene električne energije po odredbi čl. 262 st. 2 istog Zakona je zapravo tuženik prihvatio tužiteljevu ponudu. Točno je da je po odredbi čl. 3. st 3 navedenih Općih uvjeta a u svezi s odredbom čl. 259 Zakona o obveznim odnosima propisan pisani oblik ugovora, ali tužba je pisani oblik ponude po odredbi čl. 259 st. 1 istog Zakona te je po odredbi čl. 262 st. 1 i 2, u svezi s odredbom čl. 252 st. 1 tog Zakona sud ocijenio da je ugovor sklopljen.

S druge strane, primjenom odredbe čl.294.st.1. Zakona o obveznim odnosima, budući je tužitelj nedvojbeno ispunio svoju obvezu isporuke električne energije, a tuženik je platio jedan dio cijene te isporuke, to se smatra valjanim i ovakav ugovor premda nije sklopljen u pisanom obliku, a iz cilja radi kojeg je propisan pisani oblik ne proizlazi ništa drugo.

Stoga tužitelj ima pravo zahtijevati ispunjenje obveze plaćanja isporučene električne energije po odredbi čl.65.st.1. Zakona o obveznim odnosima.

Sada je prijemna visina tužbenog zahtjeva.

Uvidom u račun broj 0130636423-170820-8 za razdoblje od 5. siječnja 2017. do 20. siječnja 2017. je utvrđeno da ukupan iznos računa iznosi 3.942,12 kn a zbroj rata za to obračunsko razdoblje je 3.824,76 kn te je razlika između te dvije svote 117,36 kn te je dugovanje na dan obračuna 28. srpnja 2017. 7.217,69 kn ili ukupno 7.3335,05 kn s tim što je kamata 87,48 kn. Računovodstvenim vještačenjem od 27. siječnja 2021. je utvrđeno da je ukupna tražbina 7.059,41 kn zbog priznate uplate od 200,00 kn te bi bez nje bila ukupno 7.259,41 kn, a ukupna tražbina od 7.059,41 kn se sastoji od neplaćenih računa za potrošenu električnu energiju i akontacija od 6.938,55 kn te utužene kamate od 120,86 kn koja se odnosi na neutužene račune za potrošenu električnu energiju za područje prije spornog tj. za razdoblje od veljače do travanj 2016. i od ožujka do travnja 2017. te je kamata na isto utužena od dana podnošenja prijedloga za ovrhu i sastoji se od 87,48 kn za prvo razdoblje od veljače do travnja 2016. te 33,37 kn za razdoblje od ožujak do travnja 2017.

Stoga sud prihvaća ovaj nalaz i mišljenje kao stručno i obrazloženo, zasnovano na bitnim i raspoloživim ispravama i ocjenjuje da je tužbeni zahtjev osnovan kao u točki I. izrjeke. To stoga jer je ovim nalazom i mišljenjem na osnovi potrebnih isprava utvrđeno da tuženik za isporučenu električnu energiju nije platio 6.938,55 kn, kao ni jednu akontaciju, a za vrijeme od veljače do travnja 2016. je ostao dužan 87,48 kn na ime kamata za neutužene račune te još 33,38 kn na ime

kamata za neutužene račune u vremenu od ožujka do travnja 2017. dočim se ovih 6.938,55 kn odnosi na vrijeme od lipnja 2017. do siječnja 2019. godine.

U odnosu na rješenje, tužitelj je podneskom od 5. veljače 2020. naveo da je tuženik platio 200,00 kuna i zatim uredio tužbeni zahtjev tim podneskom kao i podneskom od 14. veljače 2022. na način da ih više ne potražuje, koji postupak sud može tumačiti jedino pravnim institutom povlačenjem tužbe za tu svotu, a tuženik se nije protivio povlačenju tužbe već je samo poricao da bi što platio, a kako je zastupan po stručnoj osobi znade razlikovati pravne pojmove pa je po odredbi čl. 193. Zakona o parničnom postupku odlučeno kao u rješenju. Također kako je tužitelj podneskom od 14. veljače 2022. zahtijevao zatezne kamate na 87,48 kn i 33,38 kn od 16. svibnja 2019. godine, a u tužbi ih je zahtijevao od podnošenja prijedloga tj. 15. svibnja 2019. to se isto ima smatrati povlačenje tužbe, čemu se tuženik nije protivio te je za taj dan 15. svibnja 2019. odlučeno kao u rješenju.

Pitanje gdje tuženik prebiva nije odlučno, jer nije povezano s obvezom plaćanja isporučene električne energije.

U odnosu na toč. II. izrijeka, troškovi ovršnog postupka tužitelju nisu odmjereni, jer se prijedlog za ovrhu smatra tužbom, a odluka o troškovima cijelog postupka je sadržana u presudi kojom se postupak završava (Vrhovni sud Republike Hrvatske, broj Su-IV-204/17) te je stoga odlučeno kao u toj točki.

Zatezne kamate dosuđene su po stopi propisanoj čl. 29 st. 2 Zakona o obveznim odnosima uz uvećanje od 3 postotna boda jer je riječ o parnici između fizičke i pravne osobe a teku od dana dospelosti po odredbi čl. 29 st. 1 istog Zakona, kako proizlazi iz nalaza i mišljenja računovodstvenog vještaka.

Na osnovi odredbe čl. 154 st. 1 Zakona o parničnom postupku, primjenom Tbr. 7, 8 i 9 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12-107/15), sud je tužitelju priznao trošak tužbe od 750,00 kn, podnesak 5.2.2020. 750,00 kn, ročište 13.11.2020. 375,00 kn, 4.10.2021. 375,00 kn i 15.2.2022. 375,00 kn, što je ukupno 2.625,00 kn uvećano za trošak vještačenja 1.500,00 kn, te sudsku pristojbu za tužbu od 300,00 kn što je 4.425,00 kn.

U Zagrebu, dana 25. ožujka 2022. godine

Sudac
Nikola Raguz

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Županijskom sudu u roku 8 dana od primitka prijepisa. Žalba se podnosi putem ovoga suda, a može biti pobijana zbog bitne povrjede odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. točka 1,2,4,5,6,8,9,10 i 11 Zakona o parničnom postupku i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

Broj zapisa: **eb308-66c20**

Kontrolni broj: **0d61e-19e5b-c9702**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=NIKOLA RAGUZ, L=ZAGREB, O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.